

LISTA

statelor semnatare ale Convenției de la Haga

cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine, adoptată la Haga la 5 octombrie 1961*

*) În tabel sunt menționate statele care au semnat Convenția; unele dintre acestea sunt membre ale Conferinței de la Haga de Drept Internațional Privat și semnatare ale Convenției, iar altele doar semnatare ale Convenției.

Republica Africa de Sud, Republica Albania, Principatul Andorra, Antigua și Barbuda, Republica Argentiniană, Republica Armenia, Comunitatea Australiană, Republica Austria, Republica Azerbaidjan, Comunitatea Bahamas, Barbados, Republica Belarus, Regatul Belgiei, Belize, Bosnia-Herțegovina, Republica Botswana, Statul Brunei Darussalam, Republica Bulgaria, Republica Capului Verde, Republica Cehă, Republica Cipru, Republica Populară Chineză, Republica Columbia, Insulele Cook, Republica Coreea, Republica Croația, Regatul Danemarcei, Comunitatea Dominica, Republica Dominicană, Republica Ecuador, Confederația Elvețiană, Republica El-Salvador, Republica Estonia, Republica Insulelor Fiji, Republica Finlanda, Republica Franceză, Georgia, Republica Federală Germania, Republica Elenă, Grenada, Republica Honduras, Republica Islanda, Republica India, Republica Irlanda, Statul Israel, Republica Italiană, Japonia, Republica Kazahstan, Republica Letonia, Regatul Lesotho, Republica Liberia, Principatul Liechtenstein, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Macedonia, Republica Malawi, Republica Malta, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, Republica Insulelor Marshall, Republica Mauritius, Statele Unite Mexicane, Republica Moldova, Principatul Monaco, Mongolia, Republica Muntenegru, Republica Namibia, Insulele Niue, Regatul Norvegiei, Noua Zeelandă, Olanda (Regatul Țărilor de Jos), Republica Panama, Peru, Republica Polonă, Republica Portugheză, România, Federația Rusă, Federația Sfântul Kitts și Nevis, Sfânta Lucia, Sfântul Vincent și Grenadine, Statul Independent Samoa, Serenisima Republică San Marino, Republica Democrată São Tome și Príncipe, Republica Serbia, Republica Seychelles, Republica Slovacă, Republica Slovenia, Regatul Spaniei, Regatul Suediei, Republica Surinam, Statele Unite ale Americii, Regatul Swaziland, Regatul Tonga, Republica Trinidad-Tobago, Republica Turcia, Ucraina, Republica Ungară, Republica Vanuatu, Republica Bolivariană a Venezuelei

NOTĂ:

Pentru actualizarea listei statelor semnatare ale Convenției, se va accesa site-ul Conferinței de la Haga de Drept Internațional Privat: www.hcch.net

LISTA

statelor semnatare ale Convenției Apostilă

cu care statul român a încheiat convenții, tratate sau acorduri privind asistența juridică în materie civilă

<p>REPUBLICA ALBANIA</p>	<p>Tratat între Republica Populară Română și Republica Populară Albania privind asistența juridică în cauzele civile, familiale și penale, ratificat prin Decretul nr. 463/1960, publicat în Buletinul Oficial nr. 4/1961 „PARTEA I - Dispoziții generale ART. 13 - Valabilitatea actelor 1. Actele care au fost întocmite sau certificate de un organ de stat sau de către o persoană oficială pe teritoriul uneia din părțile contractante, în limitele competenței lor, în forma stabilită de lege și prevăzute cu sigiliu oficial, sunt valabile pe teritoriul celeilalte părți contractante fără vreo altă certificare. Aceasta se referă de asemenea și la semnăturile care sunt legalizate conform prevederilor legale ale uneia din părțile contractante. 2. Actele care pe teritoriul unei părți contractante se consideră ca fiind acte oficiale sunt socotite și pe teritoriul celeilalte părți contractante ca având forța probatorie a actelor oficiale.” Potrivit Notei verbale nr. 375 din 19 decembrie 2007 a Ambasadei Albaniei la București, art. 13 prevede scutirea de legalizare și orice formalitate echivalentă pentru toate actele oficiale.</p>
<p>REPUBLICA AUSTRIA</p>	<p>Convenție între Republica Socialistă România și Republica Austria cu privire la asistența juridică în materia dreptului civil și de familie și la valabilitatea și transmiterea actelor, ratificată prin Decretul nr. 1.179/1968, publicată în Buletinul Oficial nr. 4/1968 „CAPITOLUL V Valabilitatea și transmiterea actelor ART. 25. 1. Actele eliberate de o instanță judecătorească sau de o autoritate administrativă a unui stat contractant în limitele competenței sale și prevăzute cu semnătură oficială și cu sigiliul oficial vor avea și în fața instanțelor judecătorești și a autorităților administrative ale celuilalt stat contractant puterea probatorie a actelor oficiale. Această prevedere este valabilă și pentru alte acte cărora, potrivit dispozițiilor legale ale statului contractant pe teritoriul căruia au fost eliberate, le este atribuită puterea probatorie a actelor oficiale. 2. Această putere probatorie o va avea și legalizarea semnăturii pe un act sub semnătură privată, făcută de către o instanță judecătorească sau de către o autoritate administrativă a unuia dintre statele contractante ori de un notar public austriac. ART. 26. - Actele prevăzute la art. 25 pct. 1 și legalizarea prevăzută la art. 25 pct. 2 nu au nevoie de nicio altă certificare pentru a fi folosite în fața instanțelor judecătorești și a autorităților administrative ale celuilalt stat contractant.”</p>

<p>REGATUL BELGIEI</p>	<p>Convenție între Republica Socialistă România și Regatul Belgiei privind asistența juridică în materie civilă și comercială, ratificată prin Decretul nr. 368/1976, publicată în Buletinul Oficial nr. 93/1976</p> <p>„CAPITOLUL III - Scutirea de legalizare</p> <p>ART. 14. - Documentele care emană de la autoritățile judiciare ale unuia dintre cele două state și care poartă sigiliul acestora, precum și documentele cărora le atestă certitudinea datei, realitatea semnăturii sau conformitatea cu originalul sunt scutite de orice legalizare atunci când trebuie să fie folosite pe teritoriul celuilalt stat.</p> <p>CAPITOLUL IV - Transmiteri în materie de acte de stare civilă</p> <p>ART. 15. - Autoritățile competente ale fiecăruia dintre cele două state transmit fără cheltuieli autorităților competente ale celuilalt stat, la cerere și, după caz, certificate de stare civilă române, copii sau extrase ale oricărui act de stare civilă belgian, precum și copii ale hotărârilor date în materie de stare civilă, atunci când aceste documente privesc cetățenii statului solicitant și care sunt cerute într-un interes administrativ suficient motivat. Aceste documente sunt scutite de orice legalizare."</p>
<p>BOSNIA ȘI HERȚEGOVINA prin declarație de succesiune</p>	<p>Tratat între Republica Socialistă Română și Republica Populară Federativă Iugoslavia privind asistența juridică ratificat prin Decretul nr. 24/1961, publicat în Buletinul Oficial nr. 6/1961</p> <p>„CAPITOLUL V - Actele</p> <p>ART. 47.</p> <p>1. Actele publice care au fost întocmite sau eliberate de către un organ sau o persoană oficială a unei părți contractante, în limitele competenței lor, vor fi prevăzute cu sigiliul oficial și semnătură, pot fi folosite în fața organelor celeilalte părți contractante fără vreo altă certificare sau legalizare. Această prevedere se aplică și actelor private care au fost legalizate de organele sau persoanele oficiale competente.</p> <p>2. Prevederile punctului 1 sunt aplicabile și în ce privește copiile actelor publice sau private care au fost certificate de organele sau persoanele oficiale competente.</p> <p>Art. 48. - Actele publice eliberate de organele și persoanele oficiale competente ale unor părți contractante au pe teritoriul celeilalte părți contractante aceeași forță probatorie ca și actele eliberate de organele și persoanele oficiale proprii."</p>
<p>REPUBLICA BULGARIA</p>	<p>Tratat între Republica Populară Română și Republica Populară Bulgaria privind asistența juridică în cauzele civile, familiale și penale, ratificat prin Decretul nr. 109/1959, publicat în Buletinul Oficial nr. 11/1959</p> <p>„PARTEA I - Dispoziții generale</p> <p>ART. 13 - Valabilitatea actelor</p> <p>1. Actele care au fost întocmite sau certificate de un organ de stat sau de către o persoană oficială pe teritoriul uneia din părțile contractante, în limitele competenței lor. În forma stabilită de lege și prevăzute cu sigiliul oficial, sunt valabile pe teritoriul celeilalte părți contractante fără vreo altă certificare. Aceasta este valabil și pentru semnăturile care sunt legalizate conform prevederilor legale ale uneia din părțile contractante.</p> <p>2. Actele care pe teritoriul unei părți contractante se consideră ca fiind acte oficiale sunt socotite și pe teritoriul celeilalte părți contractante ca având forța probatorie a actelor oficiale."</p>

<p>REPUBLICA CEHĂ</p>	<p>Tratat între România și Republica Cehă privind asistența judiciară în materie civilă, semnat la București la 11 iulie 1994, ratificat prin Legea nr. 44/1995, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 106 din 31 mai 1995</p> <p>„CAPITOLUL III - Acte oficiale ART. 23 - Valabilitatea actelor</p> <p>1. Actele care emană de la autoritățile competente ale uneia dintre părțile contractante, precum și actele sub semnătură privată, cărora acestea le dau dată certă și le atestă autenticitatea semnăturii, sunt valabile pe teritoriul celeilalte părți contractante fără vreo altă legalizare. Această dispoziție se aplică și cu privire la extrasele și copiile de pe acte.</p> <p>2. Actele menționate la paragraful 1 au, pe teritoriul celeilalte părți contractante, aceeași forță probantă ca și actele de același fel ale acestei din urmă părți Contractante.”</p>
<p>REPUBLICA POPULARĂ CHINEZĂ</p>	<p>Tratat între România și Republica Populară Chineză privind asistența juridică în materie civilă și penală, ratificat prin Legea nr. 12/1992, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 3 martie 1992</p> <p>„CAPITOLUL V - Alte prevederi ART. 34 - Scutirea de legalizare</p> <p>Documentele întocmite sau certificate de tribunale ori alte instituții competente ale uneia dintre părțile contractante, pentru a fi folosite în fața tribunalelor și altor instituții competente ale celeilalte părți contractante, nu vor fi supuse cerinței legalizării, dacă acestea sunt prevăzute cu sigiliu oficial.”</p>
<p>REPUBLICA CROAȚIA prin declarație de succesiune</p>	<p>Tratat între Republica Socialistă Română și Republica Populară Federativă Iugoslavia privind asistența juridică, ratificat prin Decretul nr. 24/1961, publicat în Buletinul Oficial nr. 6/1961</p> <p>(a se vedea: Bosnia și Herțegovina)</p>
<p>REPUBLICA FRANCEZĂ</p>	<p>Convenție între Republica Socialistă România și Republica Franceză privind asistența juridică în materie civilă și comercială, ratificată prin Decretul nr. 77/1975, publicată în Buletinul Oficial nr. 79/1975</p> <p>„CAPITOLUL III - Forța probantă a actelor și scutirea de legalizare ART. 10. - Înscrisurile care emană de la autoritățile judiciare sau de la alte autorități competente ale unuia dintre state, precum și înscrisurile cărora acestea le dau dată certă le atestă autenticitatea semnăturii sau conformitatea cu originalul, nu au nevoie de nicio legalizare pentru a fi folosite pe teritoriul celuilalt stat.”</p>

<p>REPUBLICA MACEDONIA</p>	<p>Convenție între România și Republica Macedonia privind asistența juridică în materie civilă, semnată la București la 12 noiembrie 2003, ratificată prin Legea nr. 356/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 839 din 13 septembrie 2004</p> <p>"CAPITOLUL I - Dispoziții generale</p> <p>ART. 21. - Valabilitatea actelor</p> <p>1. Actele în formă legală, întocmite sau certificate de o instanță sau de altă autoritate competentă a uneia dintre părțile contractante, care poartă semnătura și sigiliul acesteia, nu trebuie să poarte o altă semnătură și certificare pentru a fi utilizate pe teritoriul celeilalte părți contractante.</p> <p>2. Dispozițiile paragrafului 1 se referă și la extrasele și copiile de pe actele certificate de o instanță sau de o altă autoritate competentă.</p> <p>3. Actele oficiale întocmite pe teritoriul uneia dintre părțile contractante au pe teritoriul celeilalte părți contractante aceeași forță probantă ca și actele de același fel ale acestei părți.</p> <p>4. Orice persoană sau autoritate interesată a uneia dintre părțile contractante poate solicita, în caz de dubiu, verificarea autenticității actului de către autoritatea celeilalte părți contractante."</p>
<p>REPUBLICA MOLDOVA</p>	<p>Tratat între România și Republica Moldova privind asistența juridică în materie civilă și penală, semnat la Chișinău la 6 iulie 1996, ratificat prin Legea nr. 177/1997, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 310 din 13 noiembrie 1997</p> <p>"PARTEA a II-a - Cauze civile</p> <p>CAPITOLUL II - Acte oficiale</p> <p>ART. 22 - Valabilitatea actelor</p> <p>1. Actele care emană de la autoritățile competente sau de la alte instituții ale uneia dintre părțile contractante, precum și actele sub semnătură privată, cărora acestea le dau data certă și le atestă autenticitatea semnăturii, sunt valabile pe teritoriul celeilalte părți contractante fără vreo altă legalizare. Această dispoziție se aplică și cu privire la extrasele și la copiile de pe aceste acte.</p> <p>2. Actele menționate la paragraful 1 au, pe teritoriul celeilalte părți contractante, aceeași forță probantă ca și actele de același fel ale acestei din urmă părți contractante."</p>

<p>MONGOLIA</p>	<p>Tratat între Republica Socialistă România și Republica Populară Mongolă cu privire la asistența juridică în cauzele civile, familiale și penale, ratificat prin Decretul nr. 415/1973, publicat în Buletinul Oficial nr. 116/1973</p> <p>"CAPITOLUL I - Dispoziții generale</p> <p>ART. 17. - Valabilitatea actelor</p> <p>1. Actele eliberate de o instituție judiciară sau de o autoritate administrativă a unei părți contractante, în limitele competenței sale și în forma stabilită de legile în vigoare la data emiterii lor, prevăzute cu semnătura oficială și cu sigiliul oficial, vor avea, și în fața instituțiilor judiciare și a autorităților administrative ale celeilalte părți contractante, puterea probatorie a actelor oficiale.</p> <p>Această prevedere este valabilă și pentru alte acte cărora, potrivit dispozițiilor legale ale părții contractante pe teritoriul căreia au fost eliberate, le este atribuită puterea probatorie a actelor oficiale.</p> <p>2. Aceeași putere probatorie o va avea și legalizarea semnăturii pe un act sub semnătură privată făcută de către o autoritate administrativă a uneia dintre părțile contractante.</p> <p>ART. 18. - Pentru actele prevăzute în articolul 17 punctul 1 și pentru legalizarea prevăzută în articolul 17 punctul 2 nu este necesară nicio altă certificare pentru a fi folosite în fața instituțiilor judiciare și a autorităților administrative ale celeilalte părți contractante."</p>
<p>REPUBLICA MUNTENEGRU prin declarație de succesiune</p>	<p>Tratat între Republica Socialistă Română și Republica Populară Federativă Iugoslavia privind asistența juridică, ratificat prin Decretul nr. 24/1961, publicat în Buletinul Oficial nr. 6/1961</p> <p>(a se vedea: Bosnia și Herțegovina)</p>
<p>REPUBLICA POLONĂ</p>	<p>Tratat între România și Republica Polonă privind asistența juridică și relațiile juridice în cauzele civile, încheiat la București la 15 mai 1999, ratificat prin Ordonanța Guvernului nr. 65/1999, aprobată prin Legea nr. 33/2000, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 414 din 30 august 1999</p> <p>"CAPITOLUL I - Dispoziții generale</p> <p>ART. 6. - Valabilitatea actelor</p> <p>1. Actele care emană de la instanțele judecătorești sau de la alte autorități competente ale uneia dintre părțile contractante, prevăzute cu sigiliul oficial și cu semnătura persoanei îndreptățite, pot fi folosite pe teritoriul celeilalte părți contractante fără a fi nevoie de legalizare. Această dispoziție se aplică, de asemenea, copiilor legalizate, extraselor și traducerilor unor astfel de acte.</p> <p>2. Actele întocmite pe teritoriul unei părți contractante de către persoane fizice a căror semnătură a fost autentificată pot fi folosite pe teritoriul celeilalte părți contractante fără a fi necesară legalizarea lor.</p> <p>3. Actele menționate la paragrafele 1 și 2 au, pe teritoriul celeilalte părți contractante, aceeași forță probantă ca și actele de același fel ale acestei din urmă părți contractante."</p>

FEDERAȚIA RUSĂ prin declarație de succesiune	<p>Tratat între Republica Populară Română și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste privind acordarea asistenței juridice în cauzele civile, familiale și penale, ratificat prin Decretul nr. 334/1958, publicat în Buletinul Oficial nr. 30/1958</p> <p>"SECȚIUNEA I - Dispoziții generale</p> <p>ART. 12. - Valabilitatea actelor</p> <p>1. Actele care au fost întocmite sau certificate de instituțiile juridice sau de către o persoană oficială (traducător oficial, expert etc.) pe teritoriul uneia din părțile contractante, în limitele competenței lor, în forma stabilită de legile în vigoare și prevăzute cu sigiliul oficial, sunt valabile pe teritoriul celeilalte părți contractante fără vreo altă certificare.</p> <p>2. Actele care pe teritoriul unei părți contractante se consideră ca fiind acte oficiale sunt socotite și pe teritoriul celeilalte părți contractante ca având forța probatorie a actelor oficiale."</p>
REPUBLICA SERBIA prin declarație de succesiune	<p>Tratat între Republica Socialistă Română și Republica Populară Federativă Iugoslavia privind asistența juridică, ratificat prin Decretul nr. 24/1961, publicat în Buletinul Oficial nr. 6/1961</p> <p>a se vedea: Bosnia și Herțegovina)</p>
REPUBLICA SLOVACĂ prin declarație de succesiune	<p>Tratat între Republica Populară Română și Republica Cehoslovacă privind asistența juridică în cauzele civile, familiale și penale, ratificat prin Decretul nr. 506/1958, publicat în Buletinul Oficial nr. 6/1959</p> <p>"PARTEA I - Dispoziții generale</p> <p>ART. 13. - Valabilitatea actelor</p> <p>1. Actele care au fost întocmite sau certificate de un organ de stat sau de către o persoană oficială pe teritoriul uneia din părțile contractante, în limitele competenței lor, în forma stabilită de legile în vigoare și prevăzute cu sigiliul oficial, sunt recunoscute ca valabile pe teritoriul celeilalte părți contractante fără vreo altă certificare. Aceasta este valabil și pentru semnaturile care sunt legalizate conform prevederilor legale ale uneia din părțile contractante.</p> <p>2. Actele care pe teritoriul unei părți contractante se consideră ca fiind acte oficiale au forța probatorie a actelor oficiale și pe teritoriul celeilalte părți contractante."</p>
REPUBLICA SLOVENIA prin declarație de succesiune	<p>Tratat între Republica Socialistă Română și Republica Populară Federativă Iugoslavia privind asistența juridică, ratificat prin Decretul nr. 24/1961, publicat în Buletinul Oficial nr. 6/1961 (a se vedea: Bosnia și Herțegovina)</p>
UCRAINA	<p>Tratat între România și Ucraina privind asistența juridică și relațiile juridice în cauzele civile, semnat la București la 30 ianuarie 2002, ratificat prin Legea nr. 3/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 183 din 3 martie 2005.</p> <p>"ART. 13. - Valabilitatea documentelor</p> <p>1. Documentele care au fost întocmite sau certificate de instituțiile judiciare ale uneia dintre părțile contractante, prevăzute cu sigiliul și semnătura persoanei competente, au valabilitate pe teritoriul celeilalte părți contractante fără nicio altă legalizare. Aceasta se referă, de asemenea, la copiile și traducerile care sunt legalizate de instituțiile competente.</p> <p>2. Actele care pe teritoriul unei părți contractante se consideră ca fiind acte oficiale sunt socotite și pe teritoriul celeilalte părți contractante ca având forța probatorie a actelor oficiale."</p>

Tratat între Republica Populară Română și Republica Populară Ungară privind asistența juridică în cauzele civile, familiale și penale, ratificat prin Decretul [nr. 505/1958](#), publicat în Buletinul Oficial nr. 2/1959

"PARTEA I - Dispoziții generale

ART. 13. - Valabilitatea actelor

1. Actele care au fost întocmite sau certificate de un organ de stat sau de către o persoană oficială pe teritoriul uneia din părțile contractante, în limitele competenței lor, în forma stabilită de legile în vigoare și prevăzute cu sigiliul oficial, sunt valabile pe teritoriul celeilalte părți contractante fără vreo altă certificare. Aceasta este valabil și pentru semnăturile care sunt legalizate conform prevederilor legale ale uneia din părțile contractante.

2. Actele care pe teritoriul unei părți contractante se consideră ca fiind acte oficiale, sunt socotite și pe teritoriul celeilalte părți contractante ca având forța probatorie a actelor oficiale."

REPUBLICA UNGARĂ